

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser i forslag til lov om varmforsyning af 5. april 1979 og forslag til yderligere bestemmelser.

Ad § 2. (Definition af kollektive varmforsyningsanlæg).

I § 2, stk. 1, nr. 1-4, er foretaget en opregning af, hvilke anlæg, der er kollektive varmforsyningsanlæg.

Kapacitetsgrænsen for blokvarmecentraler er sat ved anlæg større end 1 MJ/s, det vil sige anlæg, der kan forsyne mere end 200 husstande. Nogle kommunale praktikere finder, at grænsen er sat for højt.

Ad § 3. (Landsdækkende varmeplanlægning-varmeplandirektiver).

Det bør præciseres i lovteksten, at det er nærmere angivne energipolitiske forudsætninger, der skal lægges til grund (jfr. landsforeningens skrivelse).

Ad § 4. (Den kommunale kortlægning). Bemærkningerne til bestemmelsen forekommer uhensigtsmæssigt detaljerede. Det nærmere indhold af kortlægningen bør fastsættes efter § 9 efter forhandlinger med de kommunale organisationer, idet varmeplanudvalget betænkning kan danne grundlag for reglerne.

Ad § 5. (Varmeforsyningsplaner for amtskommunen).

Landsforeningen finder, at den regionale plan bør udarbejdes af amtsråd og kommunalbestyrelser i forening, og at den som i anden lovgivning bør deles op i en bindende plan og en redegørelse for planens forudsætninger, hvoraf den forventede rækkefølge for etablering af anlæggene kan fremgå, (jfr. landsforeningens skrivelse).

Specielt spørgsmålet om lokalisering af særlige varmemeforbrugende virksomheder er yderst problematisk og bør højst fremgå af en redegørelse.

§ 5, stk. 4 bør udformes således: »De dele af den regionale varmforsyningsplan, der indebærer en ændring eller supplerings af regionplanen, udformes samtidig som forslag til tillæg til regionplanen.«

Ad § 6. (Handelsministerens godkendelse af den regionale varmforsyningsplan).

Landsforeningen er principielt modstander af en kompetence for ministeren til at ændre i planer. Handelsministeren bør kun have kompetence til at nægte godkendelse, hvorefter

de lokale/regionale myndigheder udarbejder nyt forslag.

Ad § 7. (Kommunale varmforsyningsplaner).

Bestemmelsen bør deles op ligesom landsforeningens forslag til § 5 i en bindende plan og en redegørelse for dens forudsætninger, således at tidsfølge m. v. for etableringen af kollektive varmforsyningsanlæg flyttes til redegørelsen.

Hvis dette synspunkt ikke kan imødekommes, bør teksten ændres således, at der kommer til at stå den »forventede« tidsfølge.

Ad § 12. (Overgangsbestemmelsen - specielle varmeplandirektiver).

I stk. 2 bør indsættes ordet »energipolitisk« for »forudsætninger«, (jfr. landsforeningens skrivelse).

Ad § 13. (De kommunale råds administration).

Landsforeningen forudsætter, at bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med ganske tilsvarende bestemmelser i anden sektorlovgivning, f. eks. naturfredningslovens § 38.

Ad § 14. (Projektgodkendelse).

Projekter for nye kollektive varmforsyningsanlæg og for større ændringer i eksisterende anlæg skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Ved større ændringer forstås ifølge bemærkningerne ændringer, der kan få indflydelse på, om varmforsyningsplanerne kan gennemføres som forudsat.

Godkendelsen henlægges som hovedregel til kommunalbestyrelserne. I stk. 2 foreslås dog en hjemmel for handelsministeren til at kunne bestemme, at amtsrådet eller handelsministeren i visse tilfælde skal godkende kollektive varmforsyningsanlæg f. eks. ved bestemte typer anlæg med regionale eller landsplanmæssige konsekvenser, jfr. landsforeningens skrivelse.

Landsforeningen forudsætter, at naturgasprojekterne godkendes af handelsministeriet.

Hvis en kommune ønsker at få et eksisterende kollektivt varmforsyningsanlæg undergivet en godkendelse med de heraf føl-